

ת"פ 39036/11/19 - מדינת ישראל נגד שפי רכלין פז, קארין יוסופוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 39036-11-19 מדינת ישראל נ' רכלין פז ואח'

לפני כבוד השופט שמואל מלמד

מדינת ישראל

המאשימה:

נגד

הנאשמים:

1. שפי רכלין פז

2. קארין יוסופוב

החלטה

לפני בקשה לקבלת חומר חקירה על מנת לבסס טענה של אכיפה בררנית. בתיק זה טענה זו טרם התבררה, אולם הנאשמת 1 הגישה בקשה דומה בת"פ 52806-01-20 שנדונה לפני השופט מסארווה. במסגרת אותה בקשה ניתנה החלטה מנומקת. במסגרת הדיון שהתקיים לפני, הצדדים שניהם התייחסו להחלטה שניתנה וההחלטה אף הוגשה לעיון בית המשפט.

אומר כבר בשלב זה של ההחלטה שאני מסכים עם האמור בהחלטה של השופט מסארווה, ואיני נכון לבזבז מילים לריק על מנת לנמק מתחילה את כל האמור בהחלטה. ב"כ הנאשמות טען כי הצדדים הם אחרים בתיק זה ולכן נכון לדון מחדש בבקשה. איני סבור כך, פסיקה מתייחסת למקרה ולמצב המשפטי שנוצר בעקבות אותו מקרה. אין לזהות הצדדים כדי להשפיע על התוצאה. אלא עם כן, המקרה משתנה בנסיבותיו בשל זהות הצדדים כמו לדוגמא כאשר מדובר בתיק אלימות שהצדדים זרים זה לזה לעומת תיק אלימות במשפחה. המקרה הנוכחי אינו כזה ולזהות הצדדים אין קשר לתוצאה ולכן לא ברור לבית המשפט מדוע צריך לדון מחדש בבקשה דומה.

על פי הפסיקה על נאשמת המבקשת לבסס טענה של אכיפה בררנית לעמוד ברף ראייה מינימלי שמעיד על כך שאכן מתקיימת אפליה בינה לבין אחרים על מנת לקבל מידע. או כפי שציין ב"כ הנאשמות עליהן להראות כי קיים "חשד בלבד". אציין כי מדובר בחשד בלבד המבוסס ראייתית ולא חשד המבוסס על טיעון. הנאשמות אינן עומדת ברף ראייתית זה ולו לכאורה מעבר לטיעון הדברים שנכתבו בבקשות והטיעון בעל פה לא טרחו הנאשמות לבסס חשד בלבד ברמה ראייתית. לא שמעתי במהלך כל הטיעון בעיון בבקשה ובבקשה המשלימה ולו מקרה אחד המעיד כי הנאשמות אופלו לרעה. ההפך הנאשמות באמצעות הבקשה הביאו מקרים שלטענתם יש בהם לבסס טענה זו, אולם זאת בהתייחס לבקשתן לקבל חומר חקירה אך לא בסיס כלשהו שיש מכוחו להציג אפליה כלשהי. די בהעדר ביסוס עובדתי מינימלי כדי לדחות את הבקשה.

ב"כ הנאשמות ביקש למקד את הבקשה ובמסגרת החלטה זו התייחס רק למיקוד הבקשה ולא לכלל הבקשה ככל שהיא זהה להחלטה של השופט מסארווה.

לעניין מיקוד הנתון הסטטיסטי של עברות השחתת פני מקרקעין. ביקש ב"כ הנאשמות לקבל מידע סטטיסטי רק על עבירות השחתת פני מקרקעין על רקע של מחאה ציבורית. טיבם של נתונים סטטיסטים הוא כך שהם מתקבלים מהמחשב ע"י איסוף סטטיסטי של סעיף האישום. לא ברור לבית המשפט כיצד הוספת הרקע יכול להביא לתוצאה סטטיסטית. ההפך הוספת הרקע דורש להיכנס לכל התיקים ברשימה על מנת לבדוק מה הרקע לביצוע העבירה. וודאי שלא מדובר בנתונים סטטיסטים. המאמץ של הוצאת רשימה כללית במחשב שיראה מספרית כמה תיקים בעבירות השחתת פני מקרקעין הוגשו לבית המשפט בשלש שנים אחרונות אינו יכול לבסס טענה של אכיפה בררנית, כדברי הסנגור כנראה נתון זה לא יהיה רלוונטי. קבלת רשימה של כל התיקים וכניסה לכל תיק ותיק כדי לברר את הרקע לביצוע העבירה, לא יהיה נתון סטטיסטי. ודאי שהטלת חובה כזו על התביעה אינה סבירה ועלולה למשלם המיסים אינה מצדיקה קביעה כי על המדינה לעשות כן. בנסיבות אלו הבקשה נידחת.

לעניין הבקשה לתיקים שנוספו לרשימה בבקשה שהוגשה לפני. בהתייחס לסעיף 23 יז עד כ, והמקרים בבקשה להוספת מקרים. בהתאם לקביעות שנקבעו בהחלטת השופט מסארווה להם אני מסכים, אני קובע כי המאשימה תבדוק את האירוע מיום 28.11.20 בתחנת מבשרת האם באותו יום נחקר בתחנה אדם בשם רמי מתן. ככל שנחקר תודיע מה עלה בגורל התלונה. מעבר לכך לגבי יתר המקרים הבקשה נידחת.

התיק קבוע להקראה ליום 20.04.21, בנסיבות אלו המאשימה תעביר לב"כ את ממצאיה לגבי כל התיקים שקבע השופט מסארווה שיעוברו והתיק הנוסף שלגביו ניתנה החלטה במסגרת החלטה זו בתוך 30 מהיום.

בית המשפט מבהיר כי בכוונתו לקבל מענה לכתב האישום במועד הקבוע לדיון.

מזכירות נא להודיע לצדדים תוכן ההחלטה.

ניתנה היום, כ"ה שבט תשפ"א, 07 פברואר 2021, בהעדר
הצדדים.